

[Mølgaard.]

at han sagde noget om, at man ikke skal sidde i både udøvende og lovgivende instanser på ét og samme tidspunkt, og man skal nu ikke have bevæget sig ret meget i Danmarks radios lokaliteter og have snakket problemer med ret mange medarbejdere, før man bliver klar over, at der er en varm kartoffel i denne sammenhæng. Det er muligt, at man kan sidde så længe i radiatorådet, at man kan se bort fra, at der er et problem, men så er den jo faktisk også gal, for problemet er der.

Danmarks kommunistiske partis ordfører, hr. Ib Nørlund, påpegede, at vi lod døren stå åben over for en reklamefinansiering, og andre beklagede, at vi ville fastholde et monopol; det var fremskridtspartiet, der lagde op til det. Der er lagt op til et og andet i vort forslag, men bortset fra styrelsesformen er det i det store og hele et plagiat af den nuværende radiolov, fordi vi ikke har villet åbne for den anden diskussion. Andre må rejse disse diskussioner, og vi er ikke fastlåste på disse punkter. Fremfor alt er dette et styrelsesforslag for Danmarks radio, og lad os så diskutere det som et styrelsesforslag. Lad os tage de andre diskussioner i en sammenhæng for sig, og lad være med at afvise Danmarks retsforbunds forslag med henvisning til, at det enten vil fastholde monoopolet, eller at det ikke vil åbne for reklamer, eller at det vil åbne for reklamer! Uanset vor stilling til den ene eller den anden af disse sammenhænge er dette et styrelsesforslag; det er i centrum i forslaget.

Det gælder også skattepengeproblematikken, altså spørgsmålet om, hvorvidt vi skal opretholde licens eller ej. Det er rigtigt, at dette forslag bygger på den nuværende ordning, og det skal heller ikke skjules, at vi i retsforbundets gruppe tror mere på licensmodellen end på skattebetalingsmodellen. Det overrasker os ikke så lidt at se fremskridtspartiet i den grad mene, det er lykkeligt, at det går over statskassen og finansloven, og at vi må se at få lidt mere omsætning i den kasse. Vi havde egentlig det indtryk, at fremskridtspartiet arbejdede i den stik modsatte retning, men det er åbenbart ikke tilfældet. Det må vi så tage til efterretning, medmindre vi kan tale fremskridtspartiet til fornuft, hvilket måske er en for stor illusion at nære.

Hr. Bernhard Baunsgaard var i sit indlæg inde på, at postvæsenet havde afvist tanken om

at kunne føre en kontrol med, at det var lytterne og seerne, der indbetalte og stemte på én gang. Vel, lad os skaffe denne dokumentation frem. Hr. Bernhard Baunsgaard mindedes, at det vistnok var sådan. Lad os se dokumentationen og derefter begynde at regne, hr. Bernhard Baunsgaard. Det er nemlig sådan, at når man begynder at regne på, hvad et mandat i radiatorådet ville koste, kan man næppe forestille sig, at nogen ville begynde at købe sig et ved at gå hen og betale licensen for dette mandat, medmindre radiatorådet fik en kompetence til at købe sig reklameadgang, og det er der jo ikke lagt op til i dette forslag. Privatpersoner, endog særdeles aktive lyttere og seere, ville næppe ad den vej købe sig radiatorådsmandater. Det kan man foretage et regnestykke på på en ganske almindelig lommeregner, der fås for 68 kr., og hvis hr. Bernhard Baunsgaard er i tvivl om det regnestykke, skal han få en lommeregner af mig personlig til at foretage det.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at der var et behov for, at Danmarks radio oplyste om den klageadgang, som allerede eksisterer. Jeg skal give hr. Bernhard Baunsgaard fuldstændig ret i, at der er behov for at dokumentere denne klageadgang noget stærkere, men det beklagelige med hensyn til denne klageadgang er jo mere end dette, at man ikke er tilstrækkelig opmærksom på, at den overhovedet eksisterer, det er også det, at klageinstansen ikke er politisk uafhængig. Når vi ser på, hvad der er sket med klager af den ene og den anden art, er realiteten jo, at der kun har været én instans, der på et neutralt grundlag har kunnet bedømme klagerne og på et sikkert grundlag har turdet afvise, hvad der var politisk flertal for i radiatorådet, og det er ombudsmandsinstitutionen. Og netop fordi vi har tillid til ombudsmandsinstitutionen, kombineret med at vi har tillid til forbrugeroombudsmandsinstitutionen, kombineret med at vi har tillid til højesterets præsident – i hvert fald de tre i et triumvirat – foreslår vi, at det er de tre instanser, der skal udpege dem, der skal være klageinstansen, for den nuværende klageinstans har det jo med at bøje af efter flertallet i radiatorådet; det turde være uomtvisteligt.

Vel, der forestår et stykke udvalgsarbejde, og vi ser frem til det. Der forestår også forhandlinger i næste samling, og vi ser frem til dem. Vi håber med fremsættelsen af lovforslaget på nuværende tidspunkt at have forhindret